

Balgkreds vil ikke have Forslaget kaldt et Forsøg, men en Begyndelse, men derom skal jeg ikke strides med det ærede Medlem. Hvis han har mere Lyst til for sit Vedkommende at regne det for en Begyndelse og ikke for et Forsøg, saa for mig gerne, men jeg tror at have Ret i, at man her begynder paa noget, som nærmest vil kunne kaldes et Forsøg, fordi vi gennem de 5 Aar, som Lovforslaget skal gælde, ville søge at indsamle en Del Erfaringer, og naar det er Meningen, tror jeg nok, at vi komme til det rette, naar vi kalde det for et Forsøg, men for mig maa det ærede Medlem gerne give det, hvad Naavn han vil. — Angaaende det ærede Medlems Ønske om, at Fællesforeningerne maatte faa noget Tilskud af Staten, skal jeg ikke være meget uenig med ham deri, men kan kun være uenig med ham om Formen, for saa vidt nemlig det ærede Medlem ønsker, at der fra dette Udvalgs Side skal forandriges noget saadant ved at tage det ind paa nærværende Forslag. Jeg vilde hellere give dette Spørgsmaal en noget anden Adresse, idet jeg mener, at det ikke hører hjemme paa det foreliggende Forslag. Jeg vilde hellere give det Adresse til det ærede Medlem som Medlem af Finansudvalget, idet jeg tror, det vilde være en rigtigere Adresse. Jeg vil derfor anbefale Spørgsmaalet til det ærede Medlem som Medlem af Finansudvalget og foreslaa det ærede Medlem at staa sig til Taals med, at Udvalget for den foreliggende Sag ikke beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, netop i Forbindelse med denne Sag. Jeg skal indskrænke mig dertil, da jeg har anbefalet Vedtagelsen af de foreslaaede Ændringer.

Buff: Det forekommer mig, at det virkelig har Betydning, at vi kalde dette for en Begyndelse, og det synes mig, at de ærede Medlemmer, som have siddet i Udvalget angaaende smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, maatte virkelig kunne forstaa, at det har sin Betydning efter den Kamp, som er ført om, hvorvidt Staten overhovedet skulde give sig til at blande sig i dette Spørgsmaal og være med til direkte at støtte Beskræbelse for at bekæmpe denne Sygdom, i denne Kamp forekommer det mig, at det ærede Medlem har Svar nok paa dette Spørgsmaal, og hvis vi her ved Lovforslaget virkelig kunde faa begyndt, er det virkelig en Principforandring fra tidligere, og det en meget stor. Vi have jo set Føls baade her i Salen og udenfor marchere op med den Betragtning, at det ikke kunde gaa an, at Staten vilde give sig til at bekæmpe Tuberculosen, at det vilde koste Millioner og det

ikke saa faa endda. Jeg kunde nævne Tal, men det skal jeg ikke gøre, da jeg mangler Betingelserne for at kunne regulere dem. Jeg anser det altsaa for en Begyndelse, for en Principforandring, og det er jeg glad ved, men derimod er det ærede Medlem og jeg uenige, naar der er Tale om Adressen. Det ærede Medlem vil adressere det til mig og mener, at vi skulle i Finansudvalget tage os af den Ting. Ja, Finansudvalgets Arbejder ere jo ikke afsluttede endnu, vi ere jo nu i Fællesudvalget. Jeg tror ikke, at det nu er Tidspunktet til at bringe den Slags Ting som ny ind paa Finanslovsforslaget i Fællesudvalget; det vilde ikke være fuldstændig rigtig, naar vi ellers vare enige, det vilde i alt Fald foreløbig være rigtig at lade dette Punkt komme ind paa dette Lovforslag. Sagen er jo den, at her forlanges 50,000 Kr., som skulle gives af Statskassen til dette Formaal; men nu vedtager Udvalget og, som jeg haaber, ogsaa Tinget og Rigsdagen, at den ny Institution, nemlig Fællesforeningerne, skulle blandes ind i denne Sag, det er den, som der skal henvises til, Fællesforeningerne saa altsaa faktisk større Arbejde end hidtil. Hvad vil det ærede Medlem sige, om vi forhøjede de 50,000 Kr. med nogle faa Tuskende, og det var en Understøttelse, som kunde tilskynde Fællesforeningerne for det forøgede Arbejde? Det forekommer mig ikke, at det vilde være et saa halsbrækkende Arbejde endda. Derfor har jeg tænkt, at det var ikke uden Grund, naar der ellers var god Vilje fra alle Sider. Den ærede Ordfører var jo ikke uenig med mig — i Principet — saa der kunde være Anledning dertil, naar Ministeren ellers vilde gaa ind derpaa, i alt Fald kunde der gøres et Forsøg, og jeg mener derfor, at der er god Anledning til at forhøje dette Beløb. At vi nu have rørt ved Spørgsmaalet, og have forhandlet om det, kan maasse have sin Nytte for Fremtiden. Jeg gjorde mig ikke store Forventninger; da jeg udtalte det; men jeg fortryder ikke, at vi have bragt Sagen frem. Det forekommer mig dog, at her var Anledning til, naar man drager en helt ny Institution ind, som skal virke for denne Sag, at man saa ogsaa skulde forhøje Beløbet lidt og derved give Anledning til, at Arbejdet kunde blive vederlagt. Jeg forstaaer ikke, inden jeg faar yderligere Oplysninger, at det virkelig er en Umulighed at faa det saadan ordnet. Det var min Grund til, at jeg bragte Sagen frem, og hvis jeg nogen Sinde mere skulde blive Medlem af Finansudvalget, hvad man jo ikke ved, skal jeg ikke have noget imod, at vi komme til at virke for, at vi faa noget